

HOLBÆK – SLAGELSE

Mona og René ånder kun for Holbæk

Af BO LARSEN

– Mange synes, jeg er blød i bolden, men det kan jeg ikke tage mig af. Jeg lever nu for fodboldspillerne i Holbæk, og det er da en meget sundere hobby end at løbe på kro eller diskotek.

Den 28-årige Mona Jensen er uden tvivl Holbæks mest trofaste fan. Sammen med hendes faste ledsager, den 16-årige René, er hun næsten ikke til at overse/høre.

Iført den blå-hvide hue og halstørklædet i samme farver, har hun sin faste plads lige bag Sjællands Tidende's reklameskilt på den såkaldte billige langside.

Mona og René drager også tit ud for at se Holbæks kampe.

– Det er tit, at vi får ballade, når vi begynder at råbe på gutterne. Men det tager jeg meget roligt. Hvis de andre tilskuere ikke kan tåle at høre på os, kan de bare gå et andet sted hen. Det er jo ingen begravelse, og der er da nogen, der skal begynde at heppe.

Mona's kærlighed til Holbæk blev skabt for syv år siden.

René og Mona er klar til at svinge med skiltet i aften. (Foto: Per Jensen).

– Jeg kendte overhovedet ikke noget til fodbold. Men en dag lokkede en mand mig til en kamp i Næstved.

Jeg husker det, som var det i går. Nu kommer Holbæk-bønderne, råbte Næstved-tilskuere. Men Holbæk vandt med 5-2, og siden har jeg følt det som min pligt at følge gutterne i tykt og

tyndt.

Mona og René har deres helt klare regler før hver kamp.

– Vi kommer til stadion mindst en time før kampen. Hvis det er på hjemmebane rejser vi halstørklæderne op i flagstangen på den billige langside.

Når vi er på udebane, må

vi nøjes med at vifte med vort store skilt, sukker Mona. Vi har dog også somme tider lidt konfetti med, så vi kan skabe en festlig ramme.

Vi må i øvrigt lave et nyt skilt i ny og næ. Der er nemlig altid nogle fulde støddere, der kun er interesseret i at ødelægge det hele. Men efterhånden hitter de ud af,

at de ikke skal komme for tæt på mor her . . .

Mona og René har også deres faste ritualer efter en kamp.

– Hvis Holbæk har vundet, råber vi i vilden sky, og samtidig svinger vi med skiltet over hovedet. Hvis de har spillet uafgjort, synger vi en glad sang. Til gen-

gæld lusker vi slukøret hjem, hvis de har tabt.

Jeg samler også på deres autografer. Men jeg vil kun have dem til at skrive, hvis de har spillet ordensligt. Alligevel har jeg flere af spillernes navnetræk mange gange.

Vi træner hver tirsdag

Men Mona og René har slet ikke nok i at se gutterne i kamp.

– Vi overværer træningen hver tirsdag, og somme tider får vi endda lov til at være med.

Vi er selvfølgelig omklædte. Om sommeren klæder vi om hjemmefra, og om vinteren får vi lov til at skifte dresset på toiletterne.

Hvad får I tiden til at gå med, når Holbæk spiller i Jylland?

– Vi kan da også godt se andre hold. Somme tider drager vi til Københavns Idrætspark for at følge vort »reserverhold« KB. Her er Henrik Tune jo med.

Men i aften vil Mona og René uden tvivl være på Holbæk stadion. Det er jo arvefjenden Slagelse, der er på besøg, og de skal ikke have for lidt.

Giv dem nu fair play, René og Mona!